

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Valsts ieņēmumu dienests

Vastustaja kassatsioonimenetluses: SIA Hydro Energo

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta ⁽¹⁾ (muudetud komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1006/2011 ⁽²⁾) I lisas esitatud kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et rubriik 7407 (vasest varbmaterjal ja profiilid) hõlmab ristkülikukujulisi vasest või vasesulamist valuplokke, mille paksus on suurem kui üks kümnendik laiusest ja mis on kuumvaltsitud, kuid mille ristlabilõikes esineb korrapäratuid poore, tühemikke ja pragusid?

⁽¹⁾ EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382.

⁽²⁾ ELT 2011, L 282, lk 1.

Région de Bruxelles-Capitale 1. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-178/18: Région de Bruxelles-Capitale versus komisjon

(kohtuasi C-352/19 P)

(2019/C 220/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Région de Bruxelles-Capitale (esindaja: advokaat A. Bailleux)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada 28. veebruari 2019. aasta kohtumäärus (T-178/18);
- teha otsus küsimuses, kas tühistamishagi, mille Région de Bruxelles-Capitale esitas komisjoni 12. detsembri 2017. aasta rakendusmääruse (EL) 2017/2324 peale, millega pikendatakse toimeaine glüfosaadi heakskiitu vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa, ⁽¹⁾ on vastuvõetav, ning saata kohtuasi ülejäänud küsimuste lahendamiseks tagasi Üldkohtusse;
- mõista mõlema astme kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud kohtumäärusega tunnistas Üldkohus Région de Bruxelles-Capitale'i esitatud hagi põhjendatud huvi puudumise tõttu vastuvõetamatuks. Täpsemalt leidis Üldkohus, et vaidlustatud määrus ei puuduta ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses Région de Bruxelles-Capitale'i otseselt.

Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab Région de Bruxelles-Capitale ühe väite, mis koosneb kahest osast.

Esiteks, Üldkohtu keeldumine analüüsida hagi vastuvõetavuse tingimusi Århusi konventsiooni artiklit 9 arvestades, on tingitud selle konventsiooni artikli 2 lõike 4 ja artikli 9 väärast tõlgendusest ning seda ei ole piisavalt põhjendatud.

Teiseks, Üldkohus leidis, et hageja ei ole otseselt puudutatud, esitades ebapiisava põhjenduse ja rikkudes ELTL artikli 263 neljandat lõiku ning määruse 1107/2009 artikli 20 lõiget 2, artikli 32 lõiget 1, artikli 36 lõiget 3, artikli 41 lõiget 1 ja artikli 43 lõikeid 5 ja 6.

Apellatsioonkaebuse teises osas, mis on esitatud juhuks, kui Euroopa Kohus rahuldab nõude vaidlustatud kohtumäärus tühistada ja otsustab hagi vastuvõetavuse küsimuses ise otsuse teha, esitab Région de Bruxelles-Capitale põhjused, miks tema hagi tuleb tunnistada ELTL artikli 263 neljanda lõigu tingimuste täitmise seisukohast vastuvõetavaks.

(¹) ELT 2017, L 333, lk 10.

Hamasi 16. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda laiendatud koosseisus) 6. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-289/15: Hamas versus nõukogu

(kohtuasi C-386/19 P)

(2019/C 220/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Hamas (esindaja: advokaat L. Glock)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada 6. märtsi 2019. aasta otsus kohtuasjas T-289/15: Hamas vs. nõukogu;
- teha lõplik otsus apellatsioonkaebuse esemeks olevates küsimustes ja
- mõista kõik nii Üldkohtus kui ka Euroopa Kohtus kantud kulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks neli väidet.

Esimene väide, et Üldkohus moonutas toimiku dokumente, asendas vaidlustatud akti autori põhjendused omaenda põhjendustega, rikkus oma otsuse põhjendamise kohustust ning jättis apellandi ilma võimalusest oma kaitseks valmistuda, sest ta asus seisukohale, et nõukogu tugines 2015. aasta märtsi aktide põhjenduste A lisa punktis 15 ja B lisa punktis 17 viidatud faktilistele asjaoludele iseseisvalt.

Teine väide, et Üldkohus rikkus ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõiget 4, sest ta mõõnis, et ühe haldusastutuse otsuse oli teinud pädev asutus selle sätte tähenduses, ehkki selle otsuse suhtes ei olnud teostatud kohtulikku kontrolli.